

019888

Nummer: 2243

Rep. nr.: 3885

Zitting van:
29/05/2007

eindarrest

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, EERSTE KAMER, beslissend in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest uitgesproken:

In zake: 2005/RK/100

AUVIBEL C.V.B.A., met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Vilain XIV straat 53-55, ingeschreven bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 453.673.453.

- appellante

- tegen "de beschikking" uitgesproken op 17 januari 2005 door de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, zetelend in kort geding.

d - vertegenwoordigd door Mr. G. VAN GRIEKEN loco Mr. Dominique HARMEL, advocaat te 1200 BRUSSEL, De Broquevillelaan 116/ bus 15.

TEGEN

Mr. , advocaat te 2800 MECHELEN, , in zijn hoedanigheid van curator van het faillissement van de B.V.B.A. , met maatschappelijke zetel te 2800 MECHELEN, , ingeschreven met KBO-nummer , failliet verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Mechelen de dato 2 april 2007.

geïntimeerde

- vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te 2800 MECHELEN,

~~~~~

Gelet op de bestreden beschikking van de Voorzitter van rechtbank van eerste aanleg te Mechelen van 17 januari 2005, waarvan geen akte van betekening wordt voorgebracht, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit Hof op 17 maart 2005, waarmee een naar vorm en termijn regelmatig hoger beroep werd ingesteld.

Het hoger beroep van de appellante strekt ertoe:

- dit ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;
- de bestreden beschikking te horen vernietigen;
- opnieuw recht doende:
  - vast te stellen dat de geïntimeerde bijdrageplichtig is conform artikel 55 e.v. van de wet van 30 juni 1994;
  - vast te stellen dat de geïntimeerde, sinds het begin van haar activiteiten, nog geen enkele aangifte deed;
  - de geïntimeerde te horen veroordelen tot staking van de inbreuk van deze aangifteplicht en derhalve tot overmaking, binnen de 10 dagen van de betekening van het tussen te komen vonnis (lees: arrest) van de maandelijkse aangiftes zoals voorzien in voornoemde wet en artikel 5 van het KB van 28 maart 1996 en dit sinds het begin van haar activiteit, evenals van alle informatie en documenten nodig voor het berekenen van de vergoeding van het kopiëren voor eigen gebruik, op verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag uitstel;
  - de geïntimeerde tevens te horen veroordelen tot betaling van een vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik berekend volgens de wettelijke bepalingen en op basis van bovenvermelde informatie en documenten, te verstaan dat deze betaling moet verricht worden binnen de 15 dagen van de uitnodiging tot betalen gedaan door de verzoekende partij;
  - de geïntimeerde te horen veroordelen tot de betaling van een uitgezette administratieve kost van € 60;
  - de geïntimeerde te horen veroordelen tot de betaling van de kosten van het geding.

De geïntimeerde besluit tot:

- de ongegrondheid van het hoger beroep;
- de bevestiging van het bestreden vonnis;
- de veroordeling van de appellante tot de kosten.

1. Feiten en voorgaanden

In de bestreden beschikking werd het voorwerp van de vordering van de appellante op correcte wijze uiteengezet, zodat het Hof daarnaar verwijst.

De eerste rechter verklaarde zich onbevoegd om kennis te nemen van het geschil en veroordeelde de appellante tot de kosten.

De appellante tekende hoger beroep aan met verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit Hof op 17 maart 2005.

De geïntimeerde werd in faillissement gesteld bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Mechelen van 2 april 2007 en meester werd aangesteld als curator.

Deze laatste legde een pleitnota neer ter zitting van 30 april 2007 waarbij deze de conclusie van de geïntimeerde van 6 november 2006 herneemt.

2. Beoordeling

De appellante houdt voor dat de eerste rechter zich ten onrechte onbevoegd verklaarde.

Middels haar conclusie van 5 februari 2007 herformuleert zij haar dispositief om alle mogelijke misverstanden te vermijden.

De oorspronkelijke vordering van de appellante strekt ertoe:

- de maandelijks aangiftes evenals alle informatie en documenten voor het berekenen van de vergoeding voor kopiëren voor eigen gebruik mee te delen onder verbeurte van een dwangsom;
- de vergoeding te betalen voor het kopiëren voor eigen gebruik, berekend volgens de wettelijke bepalingen en op basis van hoger vermeldde documenten;
- de uitgezette administratieve kosten van € 60 te betalen.

De eerste rechter verwees naar artikel 569,7° Ger.W. dat bepaalt dat de rechtbank van eerste aanleg kennis neemt van de vorderingen inzake auteursrechten en naburige rechten waarvan het

bedrag € 1.860 te boven gaat.

Hij verwees naar artikel 87 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (hierna de auteurswet) dat bepaalt dat: "Onverminderd de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg, stelt de voorzitter van deze rechtbank het bestaan vast van een inbreuk op het auteursrecht of op een naburig recht en beveelt dat daaraan een einde wordt gemaakt. De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding. Op de vordering wordt uitspraak gedaan, niettegenstaande enige vervolging die voor de strafrechter wordt ingesteld wegens dezelfde feiten."

Terecht benadrukte de eerste rechter dat krachtens artikel 87 van de auteurswet de voorzitter van de rechtbank optreedt als stakingsrechter en dat hij de stopzetting kan bevelen van de betwiste handelingen die in strijd zijn met de auteurswet. Hij kan de terugname bevelen van de reeds in de handel gedistribueerde namaakproducten en voorwerpen die gediend hebben tot het plegen van de namaking en de bekendmaking van het vonnis op kosten van de verweerder bevelen.

De eerste rechter oordeelde terecht dat het hier geen stakingsvordering betrof maar een vordering die strekt tot overhandiging van documenten op basis van het KB van 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken.

De oorspronkelijke vordering van de appellante betrof - zoals de eerste rechter terecht oordeelde - geen stakingsvordering maar een geschil betreffende de beweerde verschuldigde vergoeding hetgeen behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg hetzij de vrederechter.

De appellante tracht dit tevergeefs aan te vechten door voor te houden dat de 'ratio legis' van de voormelde vorderingen in de dagvaarding werden omschreven met verwijzing naar de aangifteplicht van artikel 5 van het KB van 28 maart 1996 en de vordering strekte tot naleving van die wetsbepaling.

Haar vordering - nog volgens de appellante - strekte tot de stopzetting van de schending van artikel 5.

De naleving van artikel 5 impliceert volgens de appellante de stopzetting van de schending.

Lezing van de dagvaarding laat niet toe daaruit af te leiden dat de oorspronkelijke vordering impliciet een stakingsvordering veronderstelde.

De door de appellante aangehaalde argumenten zijn dan ook niet van die aard dat zij toelaten anders te oordelen dan de eerste rechter heeft gedaan.

Nogmaals - ondanks de beweringen van de appellante - was de oorspronkelijke vordering van de appellante geen stakingsvordering - ook niet impliciet.

Het was (en is) een vordering strekkende tot het bekomen van de documenten voor het berekenen van de vergoedingen en het bekomen ervan.

De herformulering van de oorspronkelijke vordering van de appellante, zoals hiervoor aangehaald, laat evenmin toe om anders te oordelen dan de eerste rechter deed.

Immers nalezing ervan toont aan dat ook thans nog de 'herwerkte' vordering van de appellante strekt tot het bekomen van de vergoedingen en documenten.

Indien de herwerkte vordering werkelijk zou dienen begrepen te worden als een staking van de inbreuk op de auteurswet of een naburig recht, dan maakt zulks een nieuwe vordering uit.

Deze vordering is immers niet virtueel begrepen in de oorspronkelijke vordering.

Het impliceert een wijziging van het voorwerp van de oorspronkelijke vordering.

Zulks kan niet toegelaten worden voor de eerste maal in hoger beroep, wanneer de wijziging van de oorspronkelijke vordering zich situeert buiten het toepassingsgebied van art. 807 Ger.W., hetgeen hier het geval is.

De eerste rechter heeft zich terecht onbevoegd verklaard.

Evenwel moet de materiële vergissing worden rechtgezet in de aanhef van de bestreden beschikking, waar moet gelezen worden 'De Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen - rechtsprekend zoals in kortgeding - verleent het volgende vonnis'.

Gelet op voorgaande dient niet verder te worden ingegaan op de grond van de zaak.

OM DIE REDENEN

HET HOF, beslissend op tegenspraak,

Gelet op het artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verleent akte aan meester in zijn hoedanigheid van curator van de BVBA ,
in faillissement
gesteld bij vonnis van de rechtbank van koophandel te MECHELEN van 2 april 2007, dat hij het geding voortzet.

Zet de materiële vergissing recht in de bestreden beschikking van 17 januari 2005 als volgt:

De aanhef van voormelde beschikking dient gelezen te worden als volgt: 'De Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen - rechtsprekend zoals in kortgeding - verleent het volgende vonnis'.

Verklaart het hoger beroep van de appellante ontvankelijk maar ongegrond.

Verklaart de geherformuleerde vordering van de appellante - in zover deze strekt tot een stakingsvordering - onontvankelijk.

Bevestigt het bestreden vonnis mits voorgaande materiële vergissing recht te zetten.

Veroordeelt de appellante tot de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de geïntimeerde begroot op een rechtsplegingsvergoeding van € 485,87.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **NEGENENTWINTIG MEI TWEEDUIZEND EN ZEVEN**,

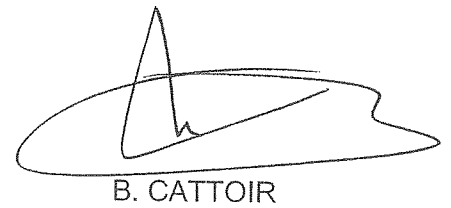
waar aanwezig waren:

M. BERTRAND
M. BLEYENBERGH
B. CATTOIR
C. DE WINTER

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier

C. DE WINTER

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

M. BERTRAND